

Medansvar som Partiet Venstre. Naar Socialdemokratiet var med til at stemme for Ordningen af September 1922, saa kan det ikke gaa fra sit Ansvar, fordi det i Februar 1923 indtog en passiv Holdning. Vi tager selvfølgelig vort Ansvar overfor den Ordning, der blev truffet, men det ærede Medlem kommer ogsaa til at tage sit. Forholdet var jo da ogsaa i Februar 1923 det, at man fra ingen anden Side kunde anvise en bedre eller en anden Ordning end den, der den Gang blev truffet. Jeg er tilbøjelig til at mene, at naar det ærede Medlem og hans Parti den Gang gik imod, var det ikke, fordi Partiet ikke vilde være med til en Ordning, men fordi det vilde have, at Staten skulde have større Indseende med Banken; det var det afgørende for Socialdemokratiet den Gang.

Naar det ærede Medlem taler om, at der savnes Sikkerhed for Statens Interesser, og at disse skal skydes til Side for Kapitalistinteresser, er denne Paastand fuldkommen hen i Vejret. Det er selvfølgelig Statens Interesser, der skal varetages, de gaar forud for alt andet i denne Forbindelse, det er noget saa selvfølgeligt, at enhver som helst Paastand i modsat Retning er urigtig.

Det ærede Medlem talte om, at man gennem Afviklingskassen vilde kvæle alt, som kom i den; men det ærede Medlem ved maaske bedre end de fleste, at der i Landmandsbanken findes en hel Del, som allerede er under Afvikling, og som bør afvikles, og jeg tror ikke, der er nogen anden Vej end Oprettelsen af en saadan Afviklingskasse, hvortil man henlægger disse Sager. Jeg har allerede i min første Tale udtalt Ønsket om, at der blev saa meget tilbage i selve Hovedbanken som vel muligt, og derved har jeg naturligvis tænkt, at alt, hvad der var levedygtigt, skulde blive tilbage i Hovedbanken. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at der allerede er ofret nok paa Foretagender, som ikke har Livskraft i sig, og derfor tror jeg, Tiden er inde, da der ikke bør ofres flere Penge fra Staten paa den Slags Foretagender, som ingen Livskraft har, men at disse bør henvises til Afvikling i en saadan Afviklingskasse.

Det er blot disse faa Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre, idet jeg i øvrigt kan henholde mig til den højt-ærede Handelsministers Udtalelser. Jeg er ganske klar over, at det ikke er lutter Velvillie, der har lydt under Behandlingen i Dag, men jeg mener alligevel, at det vil være rigtigt at fortsætte Forhandlingen i

et Udvalg, og hvis man dør er i Stand til at anvise andre og bedre Veje til en Løsning af Spørgsmaalet, ja, saa er vi, som allerede nævnt, villige til at gaa ind i en saadan Forhandling. Jeg kan nu ikke nægte, at det, der her har lydt i Dag, i Hovedsagen er Kritik, hvorimod jeg har savnet positive Anvisninger om, hvilke Veje man skulde gaa; men hvis, som sagt, ærede Medlemmer er i Stand til at anvise andre og bedre Veje, saa er vi meget villige til at gaa ind i en Forhandling derom.

Stauning: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen mente at kunne fastslaa, at det ikke var lutter Velvillie, der var kommet til Orde her i Dag. Jeg tror, det er en mild Overdrivelse, det ærede Medlem burde have sagt, at ikke Spor af Velvillie var kommet til Orde — det vilde i hvert Fald have været rigtigere, jeg har da ikke hørt Udtryk for Velvillie fra nogen Ordførers Side udenfor Partiet Venstres, og selv indenfor Venstre er Meningerne, som det ses, noget delte.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen sagde sluttelig, at han havde hørt Kritik, men savnede positive Anvisninger. Det maa da stemme godt med Venstres Kogebog, for den Gang Venstre var Opposition, kritiserede Partiet alt, men jeg har aldrig set positive Anvisninger fra Venstre, hverken i Valuta- eller Bank- eller Erhvervs-Spørgsmaal eller en hel Række af de andre store Spørgsmaal, vi har beskæftiget os med, saa det maa formodentlig stemme med, hvad det ærede Medlem anser for en rigtig Fremgangsmaade, at Oppositionen blot kritiserer, men giver Afkald paa positive Anvisninger.

Men hvis det ærede Medlem havde hørt rigtigt efter, saa havde der ingen Grund været for ham til at sige dette, for jeg har positivt sagt min Mening om Stillingen og sagt, at man i Øjeblikket ikke bør gaa til en foreløbig Ordning, man bør lade Banken leve i Ro og undersøge det, som er nødvendigt at undersøge, og saa paa solid Grund komme med et Forslag til en endelig Ordning. Det er en positiv Anvisning, og den er der ingen, der behøver at tage fejl af, heller ikke det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen.

Jeg har ogsaa advaret mod denne Afviklingskasse, som man i Dag vil binde Rigsdagen til, og det gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger imod, idet han sagde: det ærede Medlem ved jo godt, at der allerede er forskellige Ting under Afvikling. Hvad i al Verden skal vi saa med en Afviklings-